

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoCsp/42/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120225425
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Šaligová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:6120225425.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Šaligovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Renáty Pátrovičovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného spoločnosťou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanému: X. O. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX J. XXX, prechodne bytom XX. H. XXXX/XX, XXX XX X. X., o zaplatenie sumy 867,50 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 15Csp/32/2021-143 zo dňa 16.06.2021 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcom II. výroku a vo výroku III. o trovách konania z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 484,24 eura s 5% ročným úrokom z omeškania od 18.12.2018 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol a žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 867,50 eura s príslušenstvom na tom základe, že jeho právny predchodca - Slovenská sporiteľňa, a.s., ktorá mu pohľadávku postúpila zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2018, uzatvoril so žalovaným dňa 06.10.2014 zmluvu o splátkovom úvere, ktorou mu poskytol úver vo výške 500 eur, splatný v 48-ich mesačných splátkach po 16,76 eura k 15.10.2018. Keďže žalovaný nesplácal úver riadne a včas, vyzval ho právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 05.10.2017 na splatenie dlžnej časti úveru, a zároveň ho upozornil, že ak dlžnú sumu nezaplatí v lehote 15 dní od doručenia výzvy, je oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Listom zo dňa 12.09.2018 oznámil žalovanému, že pohľadávka sa stala splatnou v celom rozsahu a predstavuje sumu 816,31 eura.

2. Súd po vykonanom dokazovaní zistil, že predmetná zmluva o úvere bola skutočne uzatvorená tak, ako uvádzal žalobca. Právny vzťah strán sporu súd posúdil ako vzťah založený spotrebiteľskou zmluvou, pričom konštatoval danosť aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore, keďže boli splnené zákonné podmienky postúpenia pohľadávky z pôvodného veriteľa Slovenská sporiteľňa, a.s., na žalobcu. Zároveň konštatoval, že zmluva obsahuje zákonom požadované náležitosti, ale nie všetky sú správne uvedené, pretože celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je v zmluve uvedená v nesprávnej výške 803,80 eura, pričom správna výška tejto sumy má byť 804,48 eura. Je zrejmé, že celková čiastka spojená s úverom je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere nesprávne a v neprospech spotrebiteľa. Uvedený nedostatok má za následok, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. Keďže žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 500 eur a žalovaný z poskytnutého úveru uhradil sumu 15,76 eura, zaviazal žalovaného uhradiť sumu 484,24 eura spolu s príslušenstvom a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol. Svoje rozhodnutie oprel o ustanovenia § 1 ods. 2, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 9, § 489, § 517 ods. 1, 2, § 524 ods. 1, 2, § 559 ods. 1, 2 zákona č.

40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Výrok o trovách konania súd odôvodnil podľa § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Proti zamietajúcej časti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť alebo tento rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietal nesprávne právne posúdenie veci a nesprávne skutkové zistenia. Nestotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, že v zmluve nie je uvedená celková správna čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Celková čiastka spojená s úverom v sume 803,80 eura je správna, a preto nemožno úver posúdiť ako bezúročný a bez poplatkov. Podľa bodu 5.5.3 Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a T. podnikateľom „výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom pohľadávky banky“. Celková čiastka spojená s úverom je v zmluve uvedená v správnej výške, a to s poukazom na ustanovenie bodu 5.5.3. Úverových podmienok, v zmysle ktorého sa postupca a žalovaný dohodli na tom, že posledná splátka bude tvorená zostatkom pohľadávky banky, teda v prejedávanom prípade sumou vo výške 16,08 eura. Žalovaný tak pri riadnom a včasnom splácaní úveru v zmysle dojednaných splátok podľa zmluvy, bol povinný uhradiť postupcovi titulom poskytnutého úveru sumu v celkovej výške 803,80 eura, keďže posledná splátka úveru bola v súlade s čl. 5.5.3. Úverových podmienok vo výške 16,08 eura (47 x 16,76 eura + 16,08 eura = 803,80 eura). V zmluve je podľa jeho názoru správne (v súlade so ZoSÚ) uvedený údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ titulom úveru zaplatiť. Z uvedeného dôvodu súd podľa jeho názoru vec nesprávne právne posúdil a zároveň dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Ak by aj celková čiastka spojená s úverom bola v prejedávanom prípade vo výške 804,48 eura (čo však nepripúšťa) oproti v zmluve uvedeným 803,80 eura, išlo by o zanedbateľný rozdiel v celkovej výške 0,68 eura, v dôsledku čoho by bola aplikácia prísnej sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru voči veriteľovi zjavne neprimeraná. Poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie v obdobnej veci, ktorý vo svojom rozhodnutí z 09.11.2016 vo veci C- 42/15 judikoval, že porušenie povinnosti veriteľa môže byť podľa vnútroštátnej právnej úpravy sankcionované zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky, avšak takáto sankcia je primeraná len pri takom porušení povinností veriteľa, ktoré môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, t. j. napríklad neuvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov, počtu a frekvencie splátok, ako aj neuvedenie prípadnej existencie notárskych poplatkov, požadovaných záruk a poistenia. Za primerané by sa však nemalo považovať, ak pre neuvedenie niektorých náležitostí, ktoré svojou povahou nemôžu mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku, sa bude v súlade s vnútroštátnou úpravou uplatňovať sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, čo bude vyvolávať voči veriteľovi závažné následky. Na podporu svojich tvrdení poukázal aj na niektoré rozhodnutia vnútroštátnych súdov, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/232/2019 z 13.02.2020, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoCsp/16/2021 z 21.04.2021. Aplikácia sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru sa za uvedeného skutkového stavu javí vo vzťahu k veriteľovi ako neprimerane prísna. Cieľom ustanovenia § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch je poskytnutie dostatočného množstva informácií spotrebiteľovi v rámci uzatváraných zmluvných vzťahov s dodávateľom týkajúcich sa podmienok úveru, nákladov a záväzkov, ktoré z neho vyplývajú.

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

5. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) dospel k záveru, že nie sú dané podmienky ani na potvrdenie a ani na zmenu napadnutého rozsudku. Preto tento rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. b) a § 391 ods. 1 CSP v napadnutej zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo vyhovujúcom výroku I. nadobudol rozsudok pre absenciu podania odvolania právoplatnosť.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou podanou na súd dňa 27.01.2020 domáhal zaplatenia sumy 867,50 eura s príslušenstvom. V žalobe uviedol, že pohľadávku nadobudol zmluvou o postúpení pohľadávky uzatvorenej dňa 17.12.2018 so Slovenskou sporiteľňou, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, (ďalej aj „banka“) ako postupcom, pričom tento pôvodný veriteľ so žalovaným uzatvoril dňa 06.10.2014 zmluvu o splátkovom úvere s výškou úveru 500 eur, s dohodnutou dobou splatnosti 15.10.2018. Súd žalobu žalobcu v časti zamietol z dôvodu, že úver posúdil ako bezúročný a bez

poplatkov. Vychádzal pri tom z nesprávne uvedenej celkovej čiastky, ktorú sa žalovaný zaviazal v zmluve o splátkovom úvere zaplatiť. Podľa súdu prvej inštancie mala byť namiesto celkovej čiastky spojenej s úverom v sume 803,80 eura, uvedená suma 804,48 eura, keďže žalovaný sa zaviazal úver splácať v 48 mesačných splátkach po 16,76 eura, čo spolu predstavuje 804,48 eura. Keďže celková čiastka úveru bola v zmluve uvedená nesprávne, vyhodnotil úver ako bezúročný a bez poplatkov s poukazom na § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z.

7. Vychádzajúc zo znenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, podľa § 9 ods. 2 písm. j) musí zmluva o spotrebiteľských úveroch okrem iného obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Podľa § 11 ods. 1 písm. b), d) tohto zákona sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), a ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

8. Z citovaných ustanovení zákona nevyplýva, že nesprávne uvedenie celkovej čiastky spotrebiteľského úveru, má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov len v tom prípade, ak by takáto náležitosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentovala, a to podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. Úver sa však bude považovať za bezúročný a bez poplatkov v tom prípade, ak by bola v zmluve nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov, a to v neprospech spotrebiteľa (§ 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch).

9. Žalobca sa v odvolaní bránil tým, že celková čiastka spojená s úverom je v zmluve uvedená správne a poukázal na znenie ustanovenia bodu 5.5.3. Obchodných podmienok, v zmysle ktorého má byť výška poslednej splátky tvorená zostatkom pohľadávky banky, teda v prejednávacom prípade sumou vo výške 16,08 eura. Odôvodnenie súdu prvej inštancie považoval odvolací súd za zmätočné, keďže súd konštatoval, že zmluva obsahovala všetky zákonom požadované náležitosti, avšak uviedol, že nie všetky náležitosti sú uvedené správne. Pre nesprávnosť celkovej čiastky úveru vyhodnotil úver ako bezúročný a bez poplatkov s poukazom na § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z., pričom uviedol, že „celková čiastka spojená s úverom je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere nesprávne a v neprospech spotrebiteľa“. Z odôvodnenia súdu nie je zrejmé, podľa akého ustanovenia § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. vyhodnotil úver ako bezúročný a bez poplatkov.

10. Podľa názoru odvolacieho súdu by mohol byť úver v danom prípade bezúročný a bez poplatkov len vtedy, ak by RPMN bola v zmluve uvedená nesprávne a v neprospech spotrebiteľa (§ 11 ods. 1 písm. d) citovaného zákona). Z obsahu zmluvy o splátkovom úvere vyplýva, že žalovaný sa zaviazal úver splácať v 48-ich splátkach po 16,76 eura, čo spolu predstavuje 804,48 eura, pričom celková výška nákladov v zmluve uvedená, je 803,80 eura. Vychádzajúc z počtu splátok ako aj výšky jednej splátky, sú náklady po matematickom prepočte o 0,68 eura vyššie ako je uvedené v zmluve. Rozdiel v nákladoch je však podľa názoru odvolacieho súdu len nepatrný a výšku RPMN by zásadne nezmenil. Zmena v nákladoch predstavuje 68 centov, preto by nedošlo ani k zásadnej zmene RPMN. RPMN by tak pri nákladoch 803,80 eura ako aj pri nákladoch vo výške 804,48 eura, stále predstavovala 28%. Žalovaný teda vedel, pri akej výške RPMN mu banka úver poskytla a s uvedenou výškou súhlasil. Žalobca sa navyše v odvolaní bránil tým, že celkové náklady sú uvedené správne a posledná splátka v súlade s bodom 5.5.3 obchodných podmienok predstavuje 16,08 eura a nie 16,76 eura.

11. Odvolací súd po prejednaní veci považoval za správne, že sa súd prvej inštancie zaoberal, či zmluva o splátkovom úvere zo dňa 06.10.2014 obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti. Z obsahu spisu však nie je zrejmé, podľa akého ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. dospel súd k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, keďže v odôvodnení rozsudku (bod 9.6) poukázal na ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého je jednou z náležitostí zmluvy uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Vychádzajúc z obsahu zmluvy, boli obidve náležitosti v zmluve uvedené.

12. Keďže s ohľadom na uvedené neboli v tejto veci dané podmienky ani na potvrdenie napadnutého rozsudku a ani na jeho zmenu, odvolací súd tento rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP v napadnutej časti zrušil a vec podľa § 391 ods. 2 CSP vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V

ďalšom konaní súd prvej inštancie opätovne posúdi, či možno prijať záver, že zmluva o splátkovom úvere je bezúročná a bez poplatkov, a ak áno, tak na základe akých ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. možno takýto záver konštatovať. Zohľadní tiež nepatrný rozdiel celkovej čiastky spojenej s úverom uvedenej v zmluve a vyplývajúcej z prepočtu, ktorý by mohol mať vplyv na výpočet RPMN, pričom sa vysporiada aj s argumentáciou žalobcu ohľadom výšky poslednej splátky úveru (bod. 5.5.3 obchodných podmienok). Svoje rozhodnutie odôvodní tak, aby zodpovedalo požiadavke presvedčivosti a preskúmateľnosti (§ 220 ods. 2 CSP). V novom rozhodnutí v zmysle § 396 ods. 3 CSP rozhodne aj o trovách konania, vrátane trov konania odvolacieho.

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomu uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).